

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814200301
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5814200301.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej JUDr. Jany Urbanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov, matky: J. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, F., právne zastúpenej JUDr. Miroslavou Bobíkovou, advokátkou so sídlom F. Q. XX, D. X. a otca: R. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. F. XXXX/X, D. X., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Ivica Firstová, so sídlom N. XXXX, D. X., maloletá zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného pre maloleté dieťa a návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 9P/3/2014-105 zo dňa 27. marca 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu Námestovo č. k. 9P/3/2014-105 zo dňa 27. marca 2014 vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal otca maloletej k povinnosti prispievať na výživu maloletej J. M., nar. XX.XX.XXXX sumou 115,00 Eur vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc dňom 01.02.2014, ako aj vo výroku o zameškanom výživnom p o t v r d z u j e.

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zaviazal otca maloletej prispievať na výživu mal. J. M. sumou 115,00 Eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc dňom 01.02.2014. Zameškané výživné za obdobie od 01.02.2014 do 27.03.2014, t.j. 2 mesiace vo výške 30,00 Eur zaviazal otca maloletej zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Týmto zároveň došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 3P/188/2010-72 zo dňa 29.03.2011 v časti týkajúcej sa výživného na mal. J. M., nar. XX.XX.XXXX.. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. Konanie o návrhu otca na zníženie výživného zastavil. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že od posledného rozhodnutia o výške výživného na mal. J. došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej stanovenie vyššieho než naposledy určeného výživného. V roku 2011, kedy bolo naposledy rozhodované o úprave rodičovských práv a povinností, mala maloletá 6 rokov a navštevovala materskú školu. V súčasnosti navštevuje 3. ročník základnej školy. Vychádzajú z veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu a výdavkov vynakladaných na starostlivosť, prvostupňový súd konštatoval zmenu pomerov. Takisto, pokiaľ sa týka otca maloletej, tento bol v čase posledného rozhodovania o výživnom nezamestnaný, bez akéhokoľvek príjmu. V súčasnej dobe je však zamestnaný s priemerným čistým mesačným príjmom 810,13 Eur. Aj pri zohľadnení ďalších dvoch vyživovacích

povinností a výdavkoch, ktoré vynakladá otec dieťaťa na zabezpečenie základných životných potrieb, mal okresný súd za to, že je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť zvýšené výživné v sume 115,00 Eur mesačne. O to viac, keď sa na výdavkoch v domácnosti podieľa spoločne so svojou družkou, ktorej príjem predstavuje cca 315,00 Eur mesačne. V súvislosti s posudzovaním možností a schopností otca dieťaťa prvostupňový súd podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine neprihliadol na výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, a síce na splátky spotrebného úveru hradené vo výške 207,00 Eur mesačne. Keďže otec maloletej má 3 vyživovacie povinnosti, je potrebné, aby zväžil akékoľvek svoje finančné zaťaženie. V prípade matky maloletej okresný súd nekonštatoval zmenu pomerov, keďže táto aj naďalej býva spolu s dieťaťom v rodinnom dome svojich rodičov, ktorým prispieva do domácnosti. Naďalej pracuje v spoločnosti Nobel Automotive Slovakia, s.r.o., Dolný Kubín, kde sa však jej príjem oproti predchádzajúcemu obdobiu znížil, keď jej súčasný príjem je 547,30 Eur oproti predchádzajúcemu obdobiu, kedy bol 555,15 Eur. Z výdavkov, ktoré matka preukazovala, prvostupňový súd neakceptoval výdavky na poistné, keďže tieto nemožno považovať za výdavky, ktoré by bolo nevyhnutné vynaložiť najmä pri prezentovanom nedostatku financií. Na základe vyššie opísaného skutkového stavu mal prvostupňový súd za preukázané, že došlo k podstatnej zmene pomerov v súvislosti s nástupom maloletej do základnej školy. Táto zmena pomerov odôvodňovala zvýšenie výživného. Účinnosť zmeny výživného prvostupňový súd s poukazom na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine stanovil na prvý deň mesiaca, v ktorom bol podaný návrh na zvýšenie výživného. S ohľadom na zvýšené výživné súd stanovil zároveň aj nedoplatok na zameškanom výživnom ako rozdiel medzi doposiaľ plateným a zvýšeným výživným. Takto určené zameškané výživné uložil okresný súd otcovi dieťaťa zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), keď žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, keďže konanie sa mohlo začať aj bez návrhu.

Proti vyššie uvedenému rozsudku čo do výroku o zvýšenom výživnom podal otec dieťaťa odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytýkal, že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež aj nesprávne právne posúdenie veci. V ďalších podrobnostiach uviedol, že okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal len zo skutočností, ktoré uviedla vo svojom vyjadrení matka dieťaťa a vôbec sa nezaoberala dôkazmi, ktoré predložil súdu otec a ktoré tvoria súčasť spisového materiálu. Keďže otec dieťaťa sa odsťahoval od svojej bývalej manželky, bolo nevyhnutné, aby si zabezpečil nové bývanie, ktoré bude vhodné aj pre jeho ďalšie dve mal. deti, na ktoré platí výživné vo výške 100,00 Eur mesačne na každé. Prvostupňový súd vôbec nezohľadnil výdavky, ktoré otec dieťaťa predložil súdu v konaní, a to náklady spojené s bývaním spolu s hypotékou a taktiež spotrebný úver, ktorým sa majetkovo musel vyrovnáť s bývalou ženou. S poukazom na výdavky, ktoré otec dieťaťa vynakladá na spolu 3 vyživovacie povinnosti s pripočítaním výdavkov na bývanie, úvery, nie je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť súdom zvýšené výživné. Platí to o to viac, keď sám súd po vykonanom dokazovaní konštatoval, že na strane matky dieťaťa nedošlo k zmene pomerov.

Matka dieťaťa v podanom vyjadrení odvolací súd žiadala, aby rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, resp. ho v časti o určenom výživnom zmenil tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej sumou 150,00 Eur mesačne.

Zdôraznila najmä to, že v prípade zvyšných vyživovacích povinností otec dieťaťa sám v roku 2011 uzatvoril rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa zaviazal platiť výživné na 2 maloleté deti vo výške 100,00 Eur mesačne na každé z nich. V čase, keď otec maloletej na seba dobrovoľne preberal úverové záväzky, vedel o svojej vyživovacej povinnosti voči 3 mal. deťom v celkovej výške 300,00 Eur. Poznal svoje majetkové pomery, pričom aj s prihliadnutím na svoje vzdelanie musel predpokladať, že vekom detí, ich nástupom na školu vyššieho stupňa dôjde k podstatnej zmene pomerov na strane detí a on ako otec bude povinný príslušným spôsobom na túto zmenu reagovať. Aj ako príslušník policajného zboru je otec maloletých oboznámený s tým, že vyživovacia povinnosť rodiča má prednosť pred ostatnými výdavkami, a preto je povinný tieto výdavky prispôsobiť si tak, aby si v plnom rozsahu plnil svoju vyživovaciu povinnosť. V závere podaného vyjadrenia matka dieťaťa zdôraznila, že otec už dlhodobo

o dcéru neprejavuje žiaden záujem a okrem určeného výživného iným spôsobom na výživu maloletej neprispieva, a to ani v období Vianoc či sviatkov maloletej. Celá ťarcha o výchovu a výživu maloletej je výlučne na jej matke. Tá zo svojho príjmu musí zabezpečiť všetky potreby maloletej, jej školské aj mimoškolské aktivity, ako aj zvýšené náklady spojené so zdravotnými problémami.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., v odvolacom konaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v súlade s ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak odvolateľ - otec dieťaťa, ako aj v písomnom vyjadrení matka dieťaťa konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Pokiaľ sa týka odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že otec dieťaťa neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Všetky ním produkované tvrdenia boli známe už v prvostupňovom konaní, pričom v dostatočnej miere, zrozumiteľne a presvedčivo sa s nimi vysporiadal už okresný súd. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok okresného súdu tiež zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. Inak povedané, prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil.

Podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o mal. deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.). Preto odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.